

1 Playfair

1.1 De opdracht

De tweede ciphertekst was versleuteld met Playfair. We moesten dus de key zien te vinden waarmee een matrix was opgesteld om digrammen te versleutelen. We hadden op dit punt al een Nederlandse en een Franse tekst ontcijferd, dus we gingen ervanuit dat dit Engels was. Het oplossen van Playfair bleek moeilijker als ADFGVX en Vigenere, na 4 gefaalde pogingen is het ons uiteindelijk gelukt.

1.2 Posing 1: frequentie analyse

Onze eerste poging bestond uit een frequentieanalyse van de digrammen. We vergeleken die waarden met gekende waarden voor digrammen in het Engels die we zelf hadden berekend aan de hand van enkele Engelse plain-teksten. Na veel puzzelwerk raakten we echter niet erg ver. Er zijn 600 digrammen in Playfair (hoewel ze niet allemaal in de ciphertekst voorkwamen) en door dicht bij elkaar gelegen frequenties was het bijna onmogelijk ze juist te kiezen. We bekeken ook de frequenties van opeenvolgende digrammen samen en we hielden rekening met frequente digrammen waarvan ook het omgekeerde frequent was.

1.3 Posing 2: slimme frequentie analyse

Aangezien we door gewoon naar de frequenties te kijken toch 2 digrammen vrij zeker wisten ("OS" \leftrightarrow "th", "OB" \leftrightarrow "he"), probeerden we om gebruik te maken van de structuur van het Playfair vierkant¹. Dit werkte echter ook niet, omdat we geen van de andere digrammen echt zeker wisten, en diegenen die we dachten juist te gokken bleken niet in het vierkant te passen.

Dus probeerden we de ciphertekst te bruteforcen met keys waarbij deze reeds gevonden digrammen klopten, maar vonden ook zo het antwoord niet.

1.4 Posing 3: Hill Climb Algoritme

Daarna gooiden we het over een andere boeg en gingen we op zoek naar een algoritme om de ciphertekst volledig geautomatiseerd te kraken. Eerst maakten we een implementatie van een hill climb algoritme. We starten met een bepaalde startset van mogelijke keys (in ons geval 100 random gekozen keys), de besten op basis van Index of Coincidence²³ hieruit te kiezen en deze te combineren, en deze combinaties dan terug als nieuwe startset te

¹<http://www.umich.edu/~umich/fm-34-40-2/ch7.pdf>

²<http://practicalcryptography.com/cryptanalysis/text-characterisation/index-coincidence/>

³http://en.wikipedia.org/wiki/Index_of_coincidence

beschouwen. Op een gegeven moment zitten we in een maximum (lokaal) en dit wordt dan teruggegeven. Doordat we voor de combinatie-stap kozen voor een groot aantal keer 2 letters in een key te wisselen en er dus eigenlijk geen combinatie plaatsvond duurde dit algoritme extreem lang om iets te vinden of belande het direct in een lokaal en zeer slecht maximum.

1.5 Posing 4: Churn Algoritme

Daarna stootten we op het zogenaamde Churn algoritme⁴⁵. Dit algoritme is gelijkaardig aan simulated annealing, alleen heel wat simpeler om te implementeren.

Elke plaintekst krijgt een score toegewezen als volgt: voor elke mogelijke digram in het Engels werd de frequentie geanalyseerd. Hiervan werden telkens de log genomen om de invloed van erg grote waarden te beperken, en werden deze waarden herschaald naar 0-9. Nu wordt voor elk digram (ook twee opeenvolgende letters die volgens Playfair in verschillende digrams zitten!) in de plaintekst de frequentie van 0-9 bij de score van de plaintekst geteld. Hoe hoger de score, hoe waarschijnlijker dat de tekst Engels is dus. Merk hierbij op dat de plainteksten van de gegeven ciphertekst komen, dus erg hoog scorende maar niet-Engelse plainteksten als "eeeeeeeeee" zullen niet voorkomen. In het algoritme starten we met een zogenaamde parent key (bv. gewoon het alfabet) waarmee we de ciphertekst ontcijferen en een score toekennen. Daarna voeren we een kleine verandering door aan de parent key en noemen we het resultaat de child key. Deze verandering kan een horizontale of verticale spiegeling, een combinatie van de twee, een verwisseling van twee willekeurige rijen of kolommen of een verwisseling van twee letters zijn. Hierbij komt de verwisseling van twee letters veel meer voor dan de andere opties, dit omdat er veel meer mogelijke verwisselingen van twee letters zijn. De plaintekst voor de child key wordt ook geëvalueerd. Indien de child key beter scoorde, vervangt deze de parent key. Indien de parent key beter scoorde, wordt een willekeurig getal uit een array van 100 getallen gekozen. Indien het verschil tussen parent en child key scores minder was dan dit gekozen getal, vervangt de child key toch de parent key. Hierdoor kan het algoritme uit lokale maxima raken. Het algoritme blijft oneindig lopen en print de uitkomst van een iteratie enkel indien een nieuwe topscore bereikt is. Merk op dat de 100 getallen in de genoemde array zodanig gekozen zijn dat de kans dat child parent vervangt, gelijkaardig is aan die bij simulated annealing. Bij sommige runs van het algoritme vonden we al na een tweeduizendtal iteraties een tekst die heel erg op Engels leek. Het antwoord was niet helemaal correct gezien bij de logaritmen van de frequenties van digrammen geen rekening gehouden werd met de meer

⁴<http://www.cryptoden.com/index.php/algorithms/churn-algorithm/20-churn-algorithm>

⁵<http://s13.zetaboards.com/Crypto/topic/6781204/1/>

voorkomende X bij Playfair. Het was wel dicht genoeg bij Engels dat we de laatste aanpassingen handmatig konden doorvoeren. We vonden als key "A brief history of time", met als plaintekst het begin van "A Brief History of Time: From the Big Bang to Black Holes" door Stephen Hawking. Het bijbehorende vierkant kan u vinden in Figure 1 ⁶. Merk op dat we de twee lijsten met waarden op <http://www.cryptoden.com/> vonden, maar de code verder helemaal zelf geschreven is en enkel gebaseerd is op de beschrijving van het algoritme.

Volgens de beschrijving van het algoritme waren de 100 waarden in de array afgesteld op een ciphertekst van 100-120 karakters en moest deze nog geschaald worden voor langere teksten. Wij kregen echter betere resultaten zonder de waarden te schalen.

Het algoritme in `playfair.py` is een licht aangepaste versie van wat we eerst gebruikten. Het geeft vaker snel een antwoord door rollbacks uit te voeren als een tijdje geen vooruitgang geboekt wordt, of zelfs helemaal opnieuw te beginnen. Ook is het scoren nu aangepast aan de X'en in Playfair waardoor exact de correcte plaintekst wordt gevonden. De gevonden key matrix is niet altijd de matrix gegenereerd met "abriefhistoryoftime", maar wel altijd een correcte matrix. Gezien niet alle digrammen voorkomen, zijn meerdere correcte matrices mogelijk.

In de eerste twee lijntjes van het Churn algoritme wordt een vaste seed ingesteld. Deze levert al na 2406 iteraties het antwoord op. Om met een andere seed te proberen, moeten de eerste twee regels code verwijderd worden. Hierdoor kan het algoritme wel langer duren. De variërende runtime is een gevolg van de niet-deterministische aard van het algoritme. Gezien de code niet concurrent is, is het aangewezen om het programma meerdere keren tegelijk te draaien om sneller tot een resultaat te komen.

A	B	R	I	E
F	H	S	T	O
Y	M	D	G	J
K	L	N	P	Q
U	V	W	X	Z

Figure 1: The playfair square with key A brief history of time

1.6 De encrypted text

AWELXLKNOWNSCIENTISTSOMESAYITWASBERTRANDRUSXSEL
XLONCEGAVEAPUBLICLECTUREONASTRONOMYHEDESCRIBED
HOWTHEXEARHTHORBITSAROUNDTHESUNANDHOWTHESUNINT

⁶http://www.fisica.net/relatividade/stephen_hawking_a_brief_history_of_time.pdf#page=3

URNORBITSAROUNDTHECENTEROFAVASTCOLLECTIONOFSTARS
 CALLED OUR GALAXY AT THE END OF THE LECTURE ALTHOUGH
 THE OLD LADY AT THE BACK OF THE ROOM GOT UP AND SAID
 WHAT YOU HAVE TOLD US IS RUBBISH THE WORLD IS REALLY A FLAT
 PLATE SUPPORTED ON THE BACK OF A GIANT TORTOISE THE SCIENTIST
 GAVE A SUPERIOR SMILE BEFORE REPLYING WHAT IS THE TORTOISE
 STANDING ON YOU'RE VERY CLEVER YOUNG MAN VERY CLEVER
 SAID THE OLD LADY BUT IT'S TURTLES ALL THE WAY DOWN MOST
 PEOPLE WOULD FIND THE PICTURE OF FOUR UNIVERSES AS A
 FINITE TOWER OF TORTOISES RATHER RIDICULOUS BUT WHY DO
 WE THINK WE KNOW BETTER WHAT DO WE KNOW ABOUT THE UNIVERSE
 AND HOW DO WE KNOW IT WHERE DID THE UNIVERSE COME FROM
 AND WHERE IS IT GOING DID THE UNIVERSE HAVE A BEGINNING
 AND IF SO WHAT HAPPENED BEFORE THEN WHAT IS THEN A
 UNIT OF TIME WILL IT EVER COME TO AN END CAN WE GO BACK IN
 TIME RECENT BREAKTHROUGHS IN PHYSICS MADE POSSIBLE IN PART
 BY FANTASTIC NEW TECHNOLOGIES SUGGEST ANSWERS TO SOME OF
 THESE LONGSTANDING QUESTIONS SOMEDAY THESE ANSWERS
 MAY BE SO OBVIOUS AS THE EARTH ORBITING THE SUN OR PERHAPS
 AS RIDICULOUS AS A TOWER OF TORTOISES ONLY TIME WILL
 TELL THAT MAYBE WILL TELL AS LONG AGO AS THREE HUNDRED
 AND FORTY BC THE GREX PHILOSOPHER ARISTOTLE IN HIS BOOK
 ON THE HEAVENS WAS ABLE TO PUT FORWARD TWO GOOD ARGUMENTS
 FOR BELIEVING THAT THE EARTH WAS AROUND A SPHERE RATHER
 THAN A HAT PLATE FIRST HE REALIZED THAT ECLIPSES OF THE
 MOON WERE CAUSED BY THE EARTH COMING BETWEEN THE SUN AND
 THE MOON ON THE EARTH'S SHADOW ON THE MOON WAS ALWAYS
 ROUND WHICH WOULD BE TRUE ONLY IF THE EARTH WAS SPHERICAL
 IF THE EARTH HAD BEEN A FLAT DISK THE SHADOW WOULD HAVE
 BEEN ELONGATED AND ELLIPTICAL UNLESS THE ECLIPSE ALWAYS
 OCCURRED AT A TIME WHEN THE SUN WAS DIRECTLY UNDER THE
 CENTER OF THE DISK SECOND THE GREXES KNEW FROM THEIR TRAVELS
 THAT THE NORTH STAR APPEARED LOWER IN THE SKY WHEN VIEWED
 IN THE SOUTH THAN IT DID IN MORE NORTHERLY REGIONS SINCE
 THE NORTH STAR LIES OVER THE NORTH POLE IT APPEARS TO BE
 DIRECTLY ABOVE AN OBSERVER AT THE NORTH POLE BUT TO SOMEONE
 LOOKING FROM THE EQUATOR IT APPEARS TO LIE JUST AT THE
 HORIZON FROM THE DIFFERENCE IN THE APPARENT POSITION OF
 THE NORTH STAR IN EGYPT AND GREECE ARISTOTLE EVEN QUOTED
 AN ESTIMATE THAT THE DISTANCE AROUND THE EARTH WAS
 FOUR HUNDRED THOUSAND STADIAS IT IS NOT KNOWN EXACTLY
 WHAT LENGTH A STADIUM WAS BUT IT MAY HAVE BEEN ABOUT
 TWO HUNDRED YARDS WHICH WOULD MAKE ARISTOTLE'S

STIMATE ABOUT TWICE THE CURRENTLY ACCEPTED FIGURE
THE GREEKS SEVEN HAD A THIRD ARGUMENT THAT THE EARTH
MUST BE ROUND FOR WHY ELSE DOES ONE FIRST SEE THE SAIL OF
A SHIP COMING OVER THE HORIZON AND ONLY LATER SEE THE
HULL? LARISTOTLE THOUGHT THE EARTH WAS STATIONARY AND
THAT THE SUN, THE MOON, THE PLANETS AND THE STARS MOVE
IN CIRCULAR ORBITS ABOUT THE EARTH. HE BELIEVED THIS BE-
CAUSE HE FELT FOR MYSTICAL REASONS THAT THE EARTH WAS
THE CENTER OF THE UNIVERSE AND THAT CIRCULAR MOTION WAS
THE MOST PERFECT. THIS IDEA WAS ELABORATED BY PTOLEMY
IN THE SECOND CENTURY AD INTO A COMPLETE COSMOLOGICAL
MODEL. THE EARTH STOOD AT THE CENTER SURROUNDED BY EIGH-
TEEN SPHERES THAT CARRIED THE MOON, THE SUN, THE STARS
AND THE FIVE PLANETS KNOWN AT THE TIME: MERCURY, VENUS,
MARS, JUPITER AND SATURN.